

ที่ดินเป็นปัจจัยในการดำรงชีพของทุกคนในสังคม ทั้งเป็นปัจจัยในการผลิต และการประกอบอาชีพ เมื่อที่ดินของผู้เสียหาย ได้รับความเสียหาย อันเนื่องมาจากการ กระทำความผิดของผู้อื่นที่ทำการขูดดิน โดยที่ผู้เสียหายหรือเจ้าของที่ดินมิได้เป็นผู้ก่อ ให้เกิดการกระทำความผิดและมีได้มีส่วนร่วมในการกระทำความผิด จึงควรให้มีการ ค้ำครองที่ดินที่ได้รับความเสียหาย เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน

พระราชบัญญัติการขูดดินและถมดิน พ.ศ. 2543 ได้มีการบัญญัติขึ้นบังคับใช้ เพื่อป้องกันหรือค้ำครองที่ดินอันเป็นทรัพยากรของประเทศ ทั้งเป็นทรัพยากรที่บ่งบอก ถึงฐานะทางเศรษฐกิจของประชาชน ชุมชน และประเทศ เพื่อให้มีการวิธีการขูดดิน ถมดินอย่างถูกต้อง ทั้งเมื่อมีการขูดดินและถมดิน ก็ต้องมีวิธีการป้องกันไม่ให้บุคคลอื่น หรือที่ดินข้างเคียงไม่ให้ได้รับความเสียหาย ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว บังคับใช้เฉพาะ ท้องที่ตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดไว้ ดังนั้นพื้นที่ที่พระราชบัญญัตินี้ไม่บัญญัติไว้ ก็ไม่ สามารถอยู่ภายใต้พระราชบัญญัตินี้ อีกทั้ง การตีความ ของคำว่า “ผู้เสียหาย” ซึ่งเมื่อนำ มาบังคับใช้ความหมายดังกล่าวก็มีความหมายแคบเกินไป ไม่สามารถคลุมถึงผู้เสียหาย อื่น เช่นผู้ได้รับผลกระทบ หรือชุมชนผู้ได้รับผลกระทบ จากการขูดดินและการถมดิน ได้ ตลอดจนหน้าที่และความรับผิดชอบ จึงไม่สามารถใช้กฎหมายบังคับได้อย่างทั่วถึง เหมือนการเลือกปฏิบัติ จึงไม่สามารถป้องกันหรือค้ำครองที่ดินได้อย่างเต็มที่ และ ไม่สามารถเยียวยาผู้เสียหายได้อย่างทั่วถึง

ดังนั้น วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จึงเสนอให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพื่อให้มีการ บังคับใช้กฎหมายได้อย่างทั่วถึง ไม่เลือกค้ำครองบางพื้นที่ กล่าวคือ ต้องบังคับใช้ กฎหมายฉบับนี้ทั่วทั้งประเทศไทย เพื่อค้ำครองป้องกันดินอันเป็นทรัพยากรของ ประเทศได้อย่างทั่วถึง อีกทั้งต้องแก้ไขความหมายของผู้เสียหายให้หมายถึง ผู้เสียหายที่ ได้รับความเสียหายทั้งหมดอันเกิดจากการขูดดินและการถมดิน ไม่เพียงเป็นเจ้าของ อสังหาริมทรัพย์เท่านั้น ต้องเพิ่มเติมถึง ผู้ที่รับผลกระทบหรือชุมชน ผู้ได้รับความเสียหาย จากการขูดดินและถมดิน จากการแก้ไขดังกล่าว จึงสามารถบังคับใช้กฎหมายได้อย่าง เต็มที่และมีประสิทธิภาพ สามารถแก้ไขและป้องกันการขูดดินและการถมดินได้สำเร็จ

Land is important for the subsistence of every person in the society. It is essential for production and for making a living. If our land is damaged because it is wrongly excavated or wrongfully filled by other persons, rather than the owners who have nothing to do with the wrongdoing, the land owners should be protected and compensated.

The Land Excavation and Filling Act B.E. 2543 (“the Act”) is designed to give protection to land, a natural resource of the country, so that it is properly excavated and filled. Land can be used as an indicator of the well-being of the people, their community and their country. Land excavation and filling must be properly carried out so that the adjacent land does not suffer any damage. However, the Act is only enforceable in the specified locality and it is not enforceable for land outside the boundaries of the prescribed locality. In addition, the term “injured person” has been narrowly interpreted to exclude other injured persons in the community in general who are affected by land excavation and filling.

As a result, the Act is not enforceable in all areas. As such, it seems that there is discrimination because the Act is unable to fully protect all of the land and only certain injured persons receive compensation. Therefore, the author has recommended that the Act should be revised to be enforceable in all areas of the country, not just in certain localities.

The local administrative agencies should not be required to set up rules and regulations governing land excavation and filling. Land excavation and filling should be governed by the Ministerial Regulations which cover all of the land countrywide. The term “injured person” should also be revised to include any person in the community who suffers damages from improper land excavation and filling, not just the adjacent or neighboring land owners. With all of these revisions, the Act would be fully and efficiently enforceable to prevent improper land excavation and filling.